

Μάικλ Σκοτ

Ο ΠΡΟΔΟΤΗΣ

{ Τα Μυστικά του Θάνατου
ΝΙΚΟΛΑΣ ΦΛΑΜΕΛ }



Ν Ε Α Ν Ι Κ Η Λ Ο Γ Ο Τ Ε Χ Ν Ι Α

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: THE WARLOCK,
THE SECRETS OF THE IMMORTAL NICHOLAS FLAMEL
Από τις Εκδόσεις DELACORTE PRESS, Νέα Υόρκη 2011

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ο Προδότης – Τα Μυστικά
του Αθάνατου Νικόλας Φλαμέλ**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Michael Scott

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Βίκη Λιανού

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Αναστασία Σακελλαρίου

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Άγγελος Ελεύθερος & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνα Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© Michael Scott, 2011

This translation published by arrangement with Random House
Children's Books, a division of Random House, Inc.

© Εικονογράφησης εξωφύλλου: Michael Wagner, 2011

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2013

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2013

ISBN 978-618-01-0231-4

*Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά
και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτού.*

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομιχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiu Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

Μάικλ Σκοτ

Ο ΠΡΟΔΟΤΗΣ

Τα Μυστικά του Θάνατου
ΝΙΚΟΛΑΣ ΦΛΑΜΕΛ



*Μετάφραση:
Βίκη Λιανού*



Για την Άννα,
sapientia et eloquentia
(τη γεμάτη σοφία και ευγλωττία)

Ο Νίκολας Φλαμέλ πεθαίνει.

Αυτή είναι η στιγμή που έτρεμα τόσο καιρό. Αυτή είναι η νύχτα που τελικά θα έμενα μόνη μου, χήρα.

Ο ταλαίπωρος, ο γενναίος μου Νίκολας. Παρόλο που έχει γεράσει, είναι αδύναμος και τελείως εξαντλημένος, κάθισε με τον Προμηθέα κι εμένα και διοχέτευσε τις τελευταίες ρανίδες της δύναμής του μέσα στο κρυστάλλινο κρανίο, ώστε να εντοπίσουμε τον Τζος στην καρδιά του Σαν Φρανσίσκο, βαθιά μέσα στο κρησφύγετο του Δόκτορα Τζον Ντι.

Παρακολουθούσαμε με τρόπο την ώρα που ο Ντι μεταμόρφωσε το αγόρι σε νεκρομάντη και τον παρότρυνε να καλέσει την Κοατλίκουε, την απαίσια Άρχον, γνωστή και ως Μητέρα όλων των Θεών.

Προσπαθήσαμε να προειδοποιήσουμε τον Τζος, αλλά ο Ντι ήταν πολύ δυνατός και απέκοψε την επικοινωνία μας με το αγόρι. Όταν έφτασαν εκεί η Ίφε, ο Νίτεν και η Σόφι, ο Τζος πήγε με το μέρος του Ντι και της θανάσιμης φίλης του, της Βιρτζίνια Ντέαρ. Διαρκώς αναρωτιέμαι αν το έκανε αυτό με τη θέλησή του.

Το να βλέπουμε τον Τζος –την τελευταία μας ελπίδα– να φεύγει με τον εχθρό ήταν μεγάλο πλήγμα για τον άντρα μου, ο οποίος κατέρρευσε χάνοντας τις αισθήσεις του.

Δεν έχει συνέλθει έκτοτε και εγώ δεν έχω πια τη δύναμη να τον επαναφέρω. Την ελάχιστη δύναμη που μου απομένει πρέπει να τη διατηρήσω για αυτά που θα έρθουν.

Έναν έναν τους χάσαμε όλους όσοι θα μπορούσαν να πολεμήσουν στο πλευρό μας: Η Ίφε χάθηκε, παγιδευμένη σε ένα Σκοτεινό Βασίλειο, καταδικασμένη σε αιώνια μάχη με την Άρχον Κοατλίκουε. Η Σκάθαχ και η Τζόαν είναι αποκλεισμένες στο μακρινό παρελθόν, δεν υπάρχει κανένα νέο από τον Σεν Ζερμέν και τώρα χάσαμε επαφή με

τον Παλαμήδη και τον Σέξπιρ. Ακόμη και ο Προμηθέας είναι τόσο εξασθενημένος, αφότου χρησιμοποίησε το κρανίο, που δεν έχει πια τη δύναμη να κρατήσει το Κρυφό Βασίλειό του ενωμένο και έχει αρχίσει να διαλύεται γύρω του.

Μόνο η Σόφι έχει απομείνει και είναι τελείως διαλυμένη από την προδοσία του αδελφού της. Βρίσκεται κάπου στο Σαν Φρανσίσκο, δεν ξέρω ακριβώς πού, αλλά τουλάχιστον είναι ο Νίτεν μαζί της και την προστατεύει. Πρέπει να τη βρω – είναι πολλά αυτά που πρέπει να μάθει.

Επομένως όλα εξαρτώνται από μένα. Όμως πάντα ήξερα ότι έτσι θα γινόταν.

Όταν ήμουν παιδί, πριν από εξακόσια ογδόντα χρόνια (ίσως και περισσότερα), η γιαγιά μου με σύστησε σε έναν άντρα με κουκούλα και έναν γάντζο στη θέση του αριστερού χεριού. Μου είπε το μέλλον μου και το μέλλον του κόσμου. Και ύστερα με όρκισε να το κρατήσω μυστικό. Περίμενα αυτή τη μέρα, όλη μου τη ζωή.

Τώρα που το τέλος είναι μια ανάσα μακριά μας, ξέρω τι πρέπει να κάνω.

Από το Ημερολόγιο του Αλχημιστή Νικόλας Φλαμέλ.

Σήμερα, Τετάρτη 6 Ιουνίου,

γράφτηκε από τη Μάγισσα, Περενέλ Φλαμέλ,

στο Κρυφό Βασίλειο του Προμηθέα του Παλαιού,

που συνορεύει με το Σαν Φρανσίσκο, την υιοθετημένη μου πόλη.

Τετάρτη
6 Ιουνίου

Αρχικά εμφανίστηκαν οι άνπου, ψηλοί πολεμιστές με κεφάλι τσακαλιού, με συμπαγή κόκκινα μάτια και κοφτερά δόντια, φορώντας μαύρες γυάλινες πανοπλίες, έντονα γυαλιστερές. Ξεχύθηκαν από το στόμιο μιας σπηλιάς που έβγαζε καπνό και απλώθηκαν γύρω από το Ξιμπάλμπα. Μερικοί πήραν θέση μπροστά από τις εννέα πύλες που υπήρχαν στην τεράστια σπηλιά, άλλοι έλεγχαν εξονυχιστικά το πρωτόγονο Κρυφό Βασίλειο, θέλοντας να βεβαιωθούν ότι είναι άδειο. Όπως πάντα, κινούνταν με απόλυτη ησυχία. Παρέμεναν σιωπηλοί μέχρι και την τελευταία στιγμή προτού ξεχυθούν στη μάχη και τότε οι κραυγές τους γίνονταν τρομακτικές.

Μόνο όταν οι άνπου βεβαιώθηκαν με ικανοποίηση ότι το Ξιμπάλμπα ήταν εγκαταλειμμένο, μόνο τότε εμφανίστηκε το ζευγάρι.

Όπως και οι άνπου, έτσι και αυτοί φορούσαν γυάλινη και κεραμική πανοπλία, αν και η δική τους ήταν διακοσμητική παρά πρακτική σε ένα στίλ που τελευταία φορά είχε εμφανιστεί στο Παλαιό Βασίλειο της αρχαίας Αιγύπτου.

Λίγα λεπτά νωρίτερα, το ζευγάρι είχε αφήσει το σχεδόν τέλειο αντίγραφο του Ντάνου Τάλις για να διασχίσουν καμιά δεκαριά διπλανά Κρυφά Βασιλεία – ορισμένα έμοιαζαν εκπληκτικά με τη Γη και άλλα ήταν εντελώς διαφορετικά. Και παρόλο που το ζευγάρι ήταν από τη φύση τους ιδιαίτερα περίεργοι για τους μυριάδες κόσμους που κυβερνούσαν, δεν έμειναν στιγμή σε αυτά τα Κρυφά Βασιλεία. Διέτρεξαν ένα πολύπλοκο δίκτυο γραμμών λεί που θα τους οδηγούσε στο σημείο το οποίο ήταν γνωστό ως Σταυροδρόμι.

Είχε απομείνει τόσο λίγος χρόνος.

Οι εννέα πύλες οδηγούσαν στο Ξιμπάλμπα, η καθεμία τους λίγο μεγαλύτερη από ένα πρόχειρα λαξευμένο άνοιγμα στον μαύρο πέτρινο τοίχο. Αποφεύγοντας τις λακκούβες με την αφρώδη λάβα που πετούσε κολλώδη νήματα λιωμένου βράχου στο πέρασμά τους, το ζευγάρι διέσχισε το πλάτος του Κρυφού Βασιλείου από την ένατη πύλη στην τρίτη, την Πύλη των Δακρύων. Ακόμη και οι άντπου, που ήταν από τη φύση τους άφοβοι, αρνούσαν να πλησιάσουν αυτή τη σπηλιά. Αρχαίες μνήμες βαθιά ριζωμένες στο DNA τους τους προειδοποιούσαν ότι αυτό ήταν το μέρος όπου η φυλή τους είχε εξολοθρευτεί αφότου είχαν τραπέει σε φυγή από τον κόσμο των ανθρώπων.

Καθώς το ζευγάρι πλησίασε το κυκλικό άνοιγμα της σπηλιάς, τα ακατέργαστα και θολά σύμβολα που ήταν σκαλισμένα πάνω από το άνοιγμα άρχισαν να ακτινοβολούν με ένα αμυδρό λευκό φως. Αντανακλούσαν στην πανοπλία τους σαν σε καθρέφτη, φωτίζοντας το εσωτερικό της σπηλιάς, βάζοντας το ζευγάρι με ένα δυνατό μαύρο και λευκό χρώμα, και για μια φευγαλέα στιγμή φαίνονταν πολύ όμορφοι.

Χωρίς να ρίξουν μια ματιά πίσω τους, το ζευγάρι μπήκε μέσα στο στόμιο της σκοτεινής σπηλιάς...

...και ένα δευτερόλεπτο αργότερα, το ζευγάρι, ντυμένο με ολίδια λευκά τζιν και κοντομάνικα μπλουζάκια, βρέθηκε στην κυκλική πέτρα γνωστή ως Σημείο Μηδέν μπροστά από τον καθεδρικό ναό της Παναγίας των Παρισίων, στη Γαλλία. Ο άντρας έβαλε το χέρι της γυναίκας στο δικό του και ξεκίνησαν με γρήγορο βήμα περνώντας μέσα από τα συντρίμια από πέτρες και τα σπασμένα αγάλματα που ακόμη ρύπαιναν το τετράγωνο εκεί όπου η Σόφι και ο Τζος είχαν χρησιμοποιήσει τη Στοιχειώδη Μαγεία για να νικήσουν τα ζωντανεμένα πέτρινα γκάργκοϊλ του καθεδρικού ναού.

Και επειδή αυτό ήταν το Παρίσι, κανείς δεν έριξε δεύτερη ματιά στο ζευγάρι που φορούσε γυαλιά μέσα στη νύχτα.

Η φωτιά μαινόταν μέσα από το κτίριο. Δεκάδες συναγε-
μοί ούρλιαζαν και τσίριζαν και ο αέρας ήταν γεμάτος με
πυκνό πνιγηρό μαύρο καπνό και αναθυμιάσεις καμένου
λάστιχου και λιωμένου πλαστικού.

«Έξω, έξω τώρα!» Ο Δόκτωρ Τζον Ντι χρησιμοποίησε το
κοντό σπαθί που κρατούσε στο δεξί του χέρι για να κομμα-
τιάσει μια βαριά πόρτα από ατσάλι και ξύλο, χαράσσοντάς
τη σαν να ήταν από χαρτί. «Κάτω στις σκάλες», διέταξε.

Η Βιρτζίνια Ντέαρ όρμησε στο άνοιγμα χωρίς δισταγμό, και
οι σπίθες σφύριζαν ανάμεσα στα μακριά σκούρα μαλλιά της.

«Ακολουθήσε με», διέταξε ο Ντι τον Τζος και έσκυψε μέ-
σα στην κομματιασμένη πόρτα. Έλικες από την κίτρινη αύ-
ρα του γιατρού ξεχύθηκαν από τη σάρκα του και η μυρωδιά
του χαλασμένου αυγού χτύπησε τον Τζος Νιούμαν στο πρό-
σωπο καθώς έτρεχε πίσω του.

Ο Τζος ένωσε το στομάχι του να ανακατεύεται, και όχι
μόνο από το απαίσιο σύννεφο από θειάφι που έσταζε από
τον Ντι. Το κεφάλι του σφυροκοπούσε και μικροσκοπικές

κουκκίδες χρώματος πάλλονταν μπροστά στα μάτια του. Ήταν έκπληκτος, ακόμη έτρεμε από την αναμέτρηση με την όμορφη θεά Κοατλίκουε. Και όσο και αν προσπάθησε, ακόμη δεν μπορούσε να βγάλει νόημα από τα γεγονότα των τελευταίων λεπτών. Είχε μόνο μια αμυδρή ιδέα πώς είχε καταλήξει σε αυτό το μέρος. Θυμόταν ότι οδηγούσε σε επαρχιακούς δρόμους... στον αυτοκινητόδρομο... και μέσα στην πόλη. Όμως δεν είχε ιδέα πού πήγαινε. Το μόνο που ήξερε ήταν ότι έπρεπε να πάει κάπου.

Ο Τζος προσπάθησε να επικεντρωθεί στην αλληλουχία των γεγονότων που τον είχαν φέρει στο φλεγόμενο κτίριο, αλλά όσο πιο πολύ συγκεντρωνόταν, τόσο πιο θολά γίνονταν αυτά τα γεγονότα.

Και ύστερα είχε εμφανιστεί η Σόφι. Αυτό που τριβέλιζε το μυαλό του Τζος ήταν η τρομερή αλλαγή που έβλεπε στη δίδυμη αδελφή του. Όταν η Σόφι είχε μπει στο διαμέρισμα του Δόκτορα Ντι, ελάχιστα λεπτά νωρίτερα, ο Τζος είχε ενθουσιαστεί... αλλά ήταν μπερδεμένος. Γιατί βρισκόταν η Σόφι εκεί; Πώς τον είχε βρει; Πρέπει να την είχαν στείλει οι Φλαμέλ, συνειδητοποίησε. Αλλά δεν είχε σημασία. Ήταν μαζί του και μπορούσε να τον βοηθήσει να φέρουν την Κοατλίκουε σε αυτό τον κόσμο. Αυτό ήταν το πιο σημαντικό.

Όμως η χαρά του δεν κράτησε πολύ. Πολύ γρήγορα μετατράπηκε σε φόβο, απέχθεια, ακόμη και θυμό ενάντια στις πράξεις της αδελφής του. Η Σόφι δεν είχε έρθει να τον βοηθήσει, είχε έρθει για να... λοιπόν ο Τζος δεν ήξερε για ποιον λόγο είχε έρθει. Την παρακολουθούσε άναυδος καθώς η αύρα της σκλήραινε και γινόταν μια επιβλητική ασημένια πανοπλία γύρω από το σώμα της και ύστερα είχε χρησιμοποιήσει με σκληρότητα ένα μαστίγιο πάνω στην όμορφη και ανυπεράσπιστη Άρχον. Οι αγωνιώδεις κραυγές της Κοατλίκουε ήταν σπαρακτικές, και όταν στράφηκε στον Τζος και

άπλωσε το χέρι της για βοήθεια, το βλέμμα του πόνου και της προδοσίας στα τεράστια μάτια της ήταν τόσο έντονα, που δεν μπόρεσε να τα αντέξει. Εκείνος την είχε καλέσει από το Κρυφό Βασιλείό της. Εκείνος ήταν υπεύθυνος για τον πόνο της. Και εκείνος ήταν ανίκανος να τη βοηθήσει.

Η Ίφε είχε ορμήσει στην πλάτη της Κοατλίκουε και την είχε ακινητοποιήσει όσο η Σόφι τη χτυπούσε μανιασμένα με το τρομερό μαστίγιό της. Και ύστερα η Ίφε είχε σύρει την τραυματισμένη Άρχον πίσω στο Κρυφό Βασιλείό της. Όταν η Κοατλίκουε εξαφανίστηκε, ο Τζος ένιωσε για μια στιγμή μια τρομερή απώλεια. Είχε φτάσει πολύ κοντά, πάρα πολύ κοντά στο να κάνει κάτι αξιοσημείωτα μεγαλειώδες. Εάν είχαν αφήσει την Κοατλίκουε να επιστρέψει σε αυτό τον κόσμο, θα είχε... ο Τζος κατάπιε με δυσκολία καθώς τον έπνιγε η δυσοσμία του καμένου λάστιχου και έβηξε, με μάτια γεμάτα δάκρυα. Δεν ήταν σίγουρος τι θα είχε κάνει η πανίσχυρη Κοατλίκουε.

Δύο σκαλιά πιο κάτω ο Ντι γύρισε πίσω και τον κοίταξε με τα γκρίζα σκοτεινιασμένα μάτια του διάπλατα ανοιχτά.

«Μείνε κοντά μου», γρύλισε. Ανασήκωσε το πιγούνι του και κοίταξε πίσω στο φλεγόμενο δωμάτιο. «Βλέπεεις; Έκαναν αυτό που κάνουν πάντα! Ο θάνατος και η καταστροφή ακολουθούν τους Φλαμέλ και τα τσιράκια τους».

Ο Τζος έβηξε ξανά, πασχίζοντας να εισπνεύσει καθαρό αέρα στα πνευμόνια του. Δεν ήταν η πρώτη φορά που άκουγε αυτή την κατηγορία.

«Τα ίδια είχε πει και η Σκάθαχ».

«Το λάθος της Σκιάς ήταν ότι είχε επιλέξει λάθος πλευρά», είπε ο Ντι με ένα άσχημο χαμόγελο. «Ένα λάθος που παραλίγο να κάνεις και εσύ».

«Τι συνέβη εκεί πάνω;» ρώτησε ο Τζος. «Έγιναν όλα τόσο γρήγορα και η Σόφι...»

«Αυτή δεν είναι η κατάλληλη ώρα για εξηγήσεις».

«Πες μου», απαίτησε θυμωμένα ο Τζος και ο δύσσομος αέρας πλημμύρισε τώρα με την οσμή πορτοκαλιών.

Ο Ντι σταμάτησε. Η αύρα του ήταν τόσο φωτεινή, τα μάτια του και τα δόντια του κίτρινα.

«Τζος, ήσουν στιγμές μακριά από το να αλλάξεις τον κόσμο για πάντα. Ήμασταν έτοιμοι να αρχίσουμε μια διαδικασία που θα μεταμόρφωνε τη Γη σε παράδεισο. Και εσύ θα ήσουν ο αγωγός αυτής της αλλαγής». Το πρόσωπο του γιατρού μεταμορφώθηκε σε μια σκληρή μάσκα θυμού. «Σήμερα οι Φλαμέλ στάθηκαν εμπόδιο στην πραγματοποίηση του στόχου μου. Και ξέρεις γιατί; Γιατί αυτοί –και άλλοι σαν αυτούς– δε θέλουν να γίνει ο κόσμος ένα καλύτερο μέρος. Οι Φλαμέλ ευδοκιμούν στις σκιές, ζουν στο περιθώριο της κοινωνίας, ζουν μυστικές ζωές, ζουν μέσα στο ψέμα. Δυναμώνουν με τον πόνο, με τις ανάγκες των άλλων. Ξέρουν ότι στον καινούριο κόσμο μου δε θα υπήρχαν σκιές ώστε να μπορούν να κρυφτούν, καθόλου πόνος για να τον εκμεταλλευτούν. Δε θέλουν εγώ –και οι άλλοι σαν εμένα– να πετύχω. Μας βοήθησες να πλησιάσουμε περισσότερο από όσο έχουμε πλησιάσει ποτέ».

Ο Τζος συνοφρυώθηκε, προσπαθώντας να καταλάβει τι του έλεγε. Ο Ντι έλεγε ψέματα; Πρέπει να έλεγε... παρόλο που ο Τζος δεν μπορούσε να αποδιώξει το συναίσθημα ότι υπήρχε ένα ίχνος αλήθειας σε αυτά που έλεγε ο αθάνατος. Επομένως τι ήταν οι Φλαμέλ;

«Πες μου κάτι», είπε ο Ντι. «Είδες την Κοατλίκουε;»

Ο Τζος έγνεψε καταφατικά.

«Την είδα».

«Και ήταν όμορφη;»

«Ναι». Ανοιγοέκλεισε τα μάτια του, φέρνοντάς τη στη μνήμη του. Δεν είχε ξαναδεί πιο όμορφη γυναίκα στη ζωή του.

«Και εγώ έχω δει την αληθινή μορφή της», είπε ήρεμα ο Ντι. «Ήταν μια από τις πιο ισχυρές από τους Άρχοντες, μια αρχαία φυλή, ίσως μια εξωγήινη φυλή που κυβερνούσε αυτό τον κόσμο τον Χρόνο πριν από τον Χρόνο. Ήταν μια επιστήμονας που χρησιμοποιούσε τόσο εξελιγμένη τεχνολογία, που δεν ξεχώριζε από τη μαγεία. Μπορούσε να χειριστεί και να υποτάξει την καθαρή ύλη». Ο Ντι κοίταξε τον Τζος προσεκτικά και συνέχισε: «Η Κοατλίκουε θα μπορούσε να έχει ξαναφτιάξει τον κόσμο σήμερα, να τον έχει επιδιορθώσει. Όμως είδες τι της έκανε η Ίφε;»

Ο Τζος κατάπτε με δυσκολία. Είχε δει την Ίφε να ορμάει πάνω στη θεά και να τη σέρνει πίσω στην ανοιχτή είσοδο στο Κρυφό Βασίλειό της. Έγνεψε μια ακόμη φορά.

«Και είδες τι της έκανε η αδελφή σου;»

«Ναι».

«Η Σόφι τη μαστίγωσε – και αυτό δεν ήταν συνηθισμένο μαστίγιο. Βάζω στοίχημα ότι ήταν όπλο της Περενέλ υφασμένο με φίδια βγαλμένα από τα μαλλιά της Μέδουσας. Το ελάχιστο άγγιγμά του είναι μαρτύριο». Ο Ντι άπλωσε το χέρι του και το ακούμπησε στον ώμο του αγοριού και ο Τζος αισθάνθηκε τη ζέστη να ρέει κάτω στο χέρι του. «Τζος, η Σόφι έχει χαθεί για σένα τώρα. Είναι υπό την επήρεια των μαγικών που της έχουν κάνει οι Φλαμέλ. Είναι η μαριονέτα τους, το υποχείριό τους. Θα τη χρησιμοποιήσουν όπως έχουν χρησιμοποιήσει τόσο πολλούς στο παρελθόν».

Ο Τζος έγνεψε καταφατικά για τρίτη φορά. Ήξερε ότι υπήρχαν και άλλα δίδυμα πριν από αυτούς, και ήξερε επίσης ότι δεν είχαν επιβιώσει.

«Με εμπιστεύεσαι, Τζος Νιούμαν;» ρώτησε ξαφνικά και απαιτητικά ο Ντι.

Ο Τζος κοίταξε τον Μάγο, άνοιξε το στόμα του για να απαντήσει αλλά δεν είπε τίποτα.

«Α, μάλιστα», είπε ο Ντι και χαμογέλασε. «Να μια καλή απάντηση».

«Δεν απάντησα».

«Μερικές φορές η σιωπή είναι απάντηση», είπε ο αθάνατος. «Θα παραφράσω την ερώτηση: με εμπιστεύεσαι περισσότερο από όσο εμπιστεύεσαι τους Φλαμέλ;»

«Ναι», είπε ο Τζος αμέσως. Για αυτό δεν είχε καμία αμφιβολία.

«Και τι θέλεις;»

«Να σώσω την αδελφή μου».

Ο Ντι έγνεψε καταφατικά.

«Και βέβαια αυτό θέλεις», είπε μη μπορώντας να κρύψει ένας ίχνος περιφρόνησης στη φωνή του. «Είσαι άνθρωπος».

«Είναι υπό την επήρεια της μαγείας, σωστά; Πώς θα σπάσω αυτά τα ξόρκια;» απαίτησε να μάθει ο Τζος.

Τα γκρίζα μάτια του Ντι έγιναν μια κίτρινη πέτρα.

«Υπάρχει μόνο ένας τρόπος: πρέπει να σκοτώσεις όποιον ασκεί έλεγχο επάνω της – είτε τον Νικόλας είτε την Περενέλ Φλαμέλ. Ή και τους δύο».

«Δεν ξέρω πώς...»

«Μπορώ να σε διδάξω», υποσχέθηκε ο Ντι. «Το μόνο που πρέπει να κάνεις είναι να με εμπιστευτείς».

Το γυαλί εξερράγη κάπου βαθιά μέσα στο κτίριο, ηχώντας σχεδόν μουσικούς ήχους, και ύστερα η πόρτα πίσω τους άνοιξε διάπλατα και ένα κύμα ζεστού αέρα κατέβηκε ορμητικά από τη σκάλα. Μια σειρά από εκκωφαντικές εκρήξεις τράνταξαν το κτίριο και ρωγμές διαπέρασαν σαν ιστός αράχνης τα γύψινα. Το μεταλλικό κιγκλιδώμα ξαφνικά έκαιγε τόσο πολύ, που ήταν αδύνατο να το ακουμπήσουν.

«Τι κάνετε εκεί;» φώναξε η Βιρτζίνια Ντέαρ, που βρισκόταν λίγα σκαλιά πιο κάτω. Η αθάνατη πλαισιωνόταν από μια ημιδιαφανή πράσινη αύρα που ανασήκωνε τα όμορφα

μαύρα μαλλιά της από την πλάτη και τους ώμους της σαν κάπα.

«Μερικά μικρά αληθινά πειράματα...» άρχισε να εξηγεί ο Ντι.

Μια εκκωφαντική έκρηξη έριξε και τους τρεις κάτω. Κομμάτια μπογιάς έπεφταν βροχή από την οροφή και μια αποπνικτική βαριά μυρωδιά υπονόμου κατέκλυσε τις σκάλες.

«Και ένα δύο μεγάλα», πρόσθεσε.

«Πρέπει να φύγουμε από εδώ. Ολόκληρο το κτίριο θα καταρρεύσει», είπε η Ντέαρ. Γύρισε από την άλλη και συνέχισε να κατεβαίνει τις σκάλες. Ο Ντι και ο Τζος την ακολουθούσαν κατά πόδας.

Ο Τζος ανέπνευσε βαθιά.

«Μου μυρίζει καμένο ψωμί;» ρώτησε έκπληκτος.

Η Ντέαρ γύρισε πίσω και κοίταξε τον Ντι.

«Δε θέλω να ξέρω από πού προέρχεται αυτή η μυρωδιά».

«Όχι, δε θέλεις», συμφώνησε ο γιατρός.

Όταν κατέβηκαν και το τελευταίο σκαλοπάτι, η Βιρτζίνια όρμησε με δύναμη πάνω στις διπλές πόρτες αλλά εκτινάχτηκε πίσω. Ήταν κλειδωμένες με λουκέτο και με μια παχιά αλυσίδα περασμένη μέσα από τα χερούλια.

«Είμαι σίγουρος ότι αυτό είναι ενάντια στις οδηγίες για ασφάλεια σε περίπτωση φωτιάς στο κτίριο», ψέλλισε ο Ντι.

Η Βιρτζίνια Ντέαρ μίλησε σε μια γλώσσα που είχε να ακουστεί στην αμερικανική ήπειρο εδώ και αιώνες. Ύστερα ξαναμίλησε αγγλικά.

«Αυτή η μέρα μπορούσε να γίνει χειρότερη;» μουρμούρισε.

Ακουστήκε ένα κλικ και ύστερα ένα σφύριγμα, και οι ψεκαστήρες που ήταν στην οροφή τέθηκαν σε λειτουργία, ρίχνοντας νερό στους τρεις τους, απλώνοντας παντού ένα στρώμα από μια έντονη οσμή.

«Φαντάζομαι ότι θα μπορούσε», είπε εκείνη. Πίεσε τον

δείκτη της στο στήθος του Ντι. «Μοιάζεις με τους Φλαμέλ πολύ περισσότερο απ' όσο θέλεις να παραδεχτείς, δόκτωρ: ο θάνατος και η καταστροφή ακολουθούν κι εσένα».

«Δε μοιάζω καθόλου με αυτούς». Ο Ντι τύλιξε το χέρι του στο λουκέτο και το πίεσε. Η αύρα του έλαμψε κίτρινη γύρω από τα δάχτυλά του, στάζοντας στο πάτωμα σε μακριές κολλώδεις σερπαντίνες.

«Νόμιζα ότι δεν ήθελες να χρησιμοποιήσεις την αύρα σου», παρατήρησε η Ντέαρ βιαστικά.

«Φαντάζομαι ότι δεν έχει σημασία ποιος ξέρει πού είμαι αυτή τη στιγμή», είπε ο γιατρός, κόβοντας το λουκέτο στη μέση με ευκολία σαν να ήταν από χαρτόνι και το πέταξε στην άκρη.

«Τώρα όλοι ξέρουν πού είσαι», είπε ο Τζος.

«Θα έρθουν να με βρουν», παραδέχτηκε ο Ντι. Άνοιξε τις πόρτες σπρώχνοντάς τες και έκανε ένα βήμα πίσω για να περάσουν μπροστά η αθάνατη και ο Τζος. Ύστερα, ρίχνοντας μια ματιά στις καιγόμενες φλόγες που επέμεναν παρά τους ψεκαστήρες, όρμησε ανάμεσα από τις πόρτες... προς τον Τζος και την Ντέαρ, που είχαν σταματήσει στο κατώφλι.

«Νομίζω ότι ίσως έχουν έρθει ήδη», μουρμούρισε ο Τζος.



Αλκατράζ: Μολονότι ο σύμμαχός τους, ο Δόκτωρ Ντι, έχει κηρυχθεί παράνομος, ο Μακιαβέλι και ο Μπίλι δε Κιντ θα εφαρμόσουν το σχέδιο που έχουν προτείνει οι Παλαιοί: θα αφήσουν τα τέρατα να φύγουν από το Αλκατράζ και να ξεχυθούν στο Σαν Φρανσίσκο, απειλώντας με αφανισμό το ανθρώπινο είδος.

Ντάνου Τάλις: Η Σκάθαχ, η Ζαν ντ' Αρκ, ο Σεν Ζερμέν, ο Παλαμήδης και ο Σέξπιρ δεν έχουν βρεθεί τυχαία εδώ. Πρέπει να ταξιδέψουν στον χρόνο και να καταστρέψουν το Ντάνου Τάλις, προκειμένου να υπάρξει ο σύγχρονος κόσμος.

Σαν Φρανσίσκο: Το τέλος πλησιάζει. Ο Τζος Νιούμαν έχει επιλέξει πλευρά και δεν πρόκειται να είναι μαζί με την αδελφή του, τη Σόφι, και τον Αλχημιστή Νικόλας Φλαμέλ. Είναι αποφασισμένος να πολεμήσει στο πλευρό του Ντι και της μυστηριώδους Βιρτζίνια Ντέαρ. Αν η Σόφι δεν κατορθώσει να βρει τον δίδυμο αδελφό της προτού ο Δόκτωρ Ντι πραγματοποιήσει το σχέδιό του, τότε θα χαθούν τα πάντα – και για πάντα.

**ΤΟ ΠΕΜΠΤΟ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ ΜΕ ΤΙΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΣ ΦΛΑΜΕΛ.**



ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΙΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichogios.gr • e-mail: info@psichogios.gr

ISBN 978-618-01-0231-4



9 786180 102314

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 13/149

Ε Σ Ε Ι Σ Κ Ι Ε Μ Ε Ι Σ Π Α Ν Τ Α Σ ' Ε Π Α Φ Η